

1. Op 16 februari 1995 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan een klacht die op 24 december 1993 tegen de gemeente Sint-Gillis werd ingediend, omdat er in de vergadering van het basisoverlegcomité van 13 december 1993, op bevel van de inspectiedienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, een brief was voorgelezen i.v.m. de onwettige gang van zaken bij de vervanging van de VGV-veiligheidschef en dat die zeer belangrijke kennisgeving uitsluitend in het Frans gebeurde door de gepensioneerde veiligheidschef.

2. Per brief van 28 december 1994 deelde het college van burgemeester en schepenen het volgende mee :

"In zitting van 17 januari 1994, heeft de [...], Dienstchef H.V.V., de Nederlandse vertaling afgelezen van de Franstalige doorgezonden brieven van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

Deze documenten, opgemaakt in de twee talen, werden reeds aan het proces-verbaal van de vorige vergadering op datum van 13 december 1993 toegevoegd."

3. De huidige klacht lijkt op een andere die op 24 december 1991 door dezelfde klager tegen het gemeentebestuur van Sint-Gillis werd ingediend omdat er, tijdens de zitting van 21 november 1991 van het bijzonder gemeentelijk overlegcomité, eentalig Franse notulen waren opgesteld en uitgedeeld.

In haar advies 23.272 van 16 juni 1994 betreffende die klacht, oordeelde de V.C.T. als volgt.

Het Gemeentelijk Bijzonder Overlegcomité kan worden beschouwd als een instelling die belast is met een taak die de grenzen

2.

van een *privaat bedrijf* te buiten gaat en valt derhalve onder toepassing van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) (artikel 1, § 1, 2°).

Het gemeentelijk bijzonder overlegcomité van Sint Gillis moet dan ook als een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad worden beschouwd.

Krachtens art. 17, § 1, van de S.W.T., gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad is gevestigd in zijn binnendiensten het Nederlands of het Frans zonder een beroep te doen op vertalers, met dien verstande dat de taalrol van de ambtenaar bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van voornoemde bepaling.

Indien de opmaak van de notulen werd toevertrouwd aan een ambtenaar van de Franse taalgroep kan het de betrokkene niet ten kwade worden geduid dat hij zijn taal heeft gebruikt.

Nochtans moeten de bedoelde notulen, ten behoeve van de leden van het bijzonder overlegcomité in de twee talen (Nederlands en Frans) worden gesteld.

De V.C.T. bevestigde derhalve het tweevoudige karakter van de notulen. Het zijn immers, enerzijds, documenten opgesteld door een ambtenaar van een bepaalde taalgroep en, anderzijds, een werkinstrument voor de leden van beide taalgroepen van het bijzonder overlegcomité.

Die notulen moesten bijgevolg zowel in het Nederlands als het Frans worden gesteld.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht oordeelde derhalve dat de klacht ontvankelijk was en gegrond in de mate dat de beide teksten niet terzelfdertijd beschikbaar waren.

3.

4. In het thans voorliggende dossier acht de V.C.T. de klacht ontvankelijk en gegrond omdat de leden van het basisoverlegcomité ter zitting van 13 december 1993 enkel van de Franstalige brieven van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid in kennis werden gesteld.

De Nederlandstalige leden hebben immers het recht op hetzelfde ogenblik als de Franstalige, in hun eigen taal te worden genformeerd.

Dit advies wordt gestuurd aan de klager.